

DUES POESIES SATÍRIQUES

Salvador Alsius

Camines lentament, mai no t'afanyes;
Albires tot el món des de les banyes
Reclòs dins d'una casa pintoresca.
Gran entre els grans de la petita fauna,
Oh quin delit, la teva carn feta a la llauna!
Lloem els déus quan ets rostit a la brutescia.

AL LEGACIÓ

Vet aquí que anar a un bateig
pot convertir-se a un cert lloc
en un assumpte molt lleig
per causa d'un correfoc.

Et guies per una placa
que indica un aparcament,
però l'anul·la una estaca
que ha posat l'Ajuntament.

A les cinc, poc més o menys,
entres a Santa Maria.
No saps, quan l'església atenys,
que *hoy puede ser un gran día*.

Sense tenir cap sospita
d'aquell minúscul senyal,
t'avens a fer una visita
al nou i flamant Casal.

Quan tornes, no hi ha el vehicle.
Se l'han endut amb la grua,
adduint algun article
que empara els de la corrua.

Hi mancava un tros de plàstic:
això t'ha portat a l'hort.
I un urbano (això és fantàstic!)
et diu: «Pobre, mala sort.»

És un altre despropòsit
que no hi ha ni una enganxina
per localitzar el dipòsit.
Qui l'encerta, l'endevina.

Ja no pots dir-hi res més.
Sense fer cap més consulta,
la grua, vuitanta-tres
i quaranta-vuit la multa.

Mentre toques pirandó
et fas aquesta promesa:
després d'aquesta passió,
que no et busquin per Olesa.

Els articles d'aquest número 2 de la revista *Veus baixes*,
publicats al febrer de 2014,
amb ISSN 2254-5336,
es publiquen amb llicència Creative Commons:
se n'autoritza la reproducció sempre que se'n citi l'autor,
que sigui sense propòsits comercials
i que no se'n facin elaboracions derivades

